

RECENZJA PRACY DOKTORSKIEJ
ORAZ DOROBKU DOKTORANTKI
mgr Anny Nowickiej

Zleceniodawca recenzji:

Państwowa Wyższa Szkoła Filmowa, Telewizyjna i Teatralna im. L. Schillera w Łodzi – pismo z dnia 7 stycznia 2021 roku, zlecenie podjęte na podstawie art. 11 oraz ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r. poz. 882, 1311 ze zm.) & 1 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 26 września 2016 roku w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. Z 2016 r., poz. 1586)

Dotyczy:

Zlecenia przewodniczącego Uczelnianej Komisji ds. Stopni PWSFTviT im. L. Schillera w Łodzi, zrecenzowania pracy doktorskiej „*Ucieleśniona uważność jako fundament obecności scenicznej*” oraz dorobku artystycznego i osiągnięć dydaktycznych mgr Anny Nowickiej, doktorantki studiów III stopnia Wydziału Aktorskiego PWSFTviT im. L. Schillera w Łodzi.

Stosowną dokumentację kandydatki mgr Anny Nowickiej otrzymałam w styczniu bieżącego roku.

Dokumentacja zawiera:

- pismo przewodniczącego Uczelnianej Komisji ds. Stopni i Tytułów PWSFTvit im. L. Schillera w Łodzi
- dysertację doktorską zatytułowaną „*Ucieleśniona uważność jako fundament obecności scenicznej. Przygotowanie roli w autorskim spektaklu solowym, pt. „Surowe światło/Raw Light”*”
- pismo doktorantki do Rady Wydziału Aktorskiego PWSFTvit im. L. Schillera w Łodzi o wszczęcie przewodu doktorskiego, w którym proponuje jako dzieło artystyczne spektakl „Surowe światło/Raw Light” w autorskiej reżyserii i wykonaniu oraz dysertację doktorską: „*Ucieleśniona uważność jako fundament obecności scenicznej. Przygotowanie roli w autorskim spektaklu solowym, pt. „Surowe światło/Raw Light”*”
- kwestionariusz osobowy
- CV
- dokumentację wykształcenia
- wykaz i dokumentację dorobku artystycznego (nagrody, stypendia wyróżnienia, projekty autorskie, współprace) oraz dorobku pedagogicznego
- dwie płyty DVD: „Surowe Światło” (film K. Stasiaka /2017) oraz „Surowe Światło” (nagrania spektakli DOCK 11/Berlin, Teatr Studio/ Warszawa, Judson Church/Nowy Jork).

Dane o kandydatce (na podstawie otrzymanej dokumentacji dorobku).

Mgr Anna Nowick [REDACTED] Swoje wykształcenie zdobywała głównie poza granicami kraju. W 2012 roku uzyskała tytuł magistra w specjalności choreografia na Uniwersytecie Sztuki Aktorskiej Ernst- Busch/HZT- Międzyuczelniane centrum tańca w Berlinie. Ukończyła Salzburską Eksperymentalną Akademię Tańca (2008), w 2007 roku otrzymała tytuł mgra psychologii na Uniwersytecie Warszawskim, a także ukończyła Instruktorski Kurs Kwalifikacyjny w Mazowieckim Centrum Kultury i Sztuki (2006).

Od 2006 roku aktywnie rozwijała swoje umiejętności i pasję, poszerzając swój wachlarz doświadczeń scenicznych począwszy od roli jako tancerki/wykonawczynie poprzez prowadzenie rozmaitych warsztatów jako nauczyciel, aż do realizacji swoich autorskich projektów, i tak: 2 lata prowadziła t. współczesny oraz jogę w SEAD w Salzburgu (2006-2008), warsztaty „The one-self projekt” w MCKiS w Warszawie, w Atenach oraz w Lublaniu, warsztaty „Negotiating my bliss w Centrum Studenckim – teatr & t. w Zagrzebiu, przez 4 lata (2010- 2014) prowadziła zajęcia z techniki tańca współczesnego w Atenach, Berlinie, Lublaniu, Zagrzebiu. W Centrum w Ruchu, Teatrze Zawierowania, Zielonym Jazdowie w Warszawie, w Olsztynie i w Poznaniu. W tymże czasie opracowała autorski program pracy ze snami i wyobraźnią, który to praktykowała w Fundacji się tu tańczy, Komunie Warszawa w Warszawie, a także w Centrum Studenckim w Zagrzebiu.

W 2009 roku w Fico Balet w Słowenii zrealizowała spektakl „Hommage a trois”. W Budapeszcie prowadziła warsztaty „Research into Unkown”. Była autorka choreografii i równocześnie wykonawczynią „The truth is just a plain picture. said bob”, a praca ta była prezentowana w Poznaniu, na festiwalach „Przegląd Nowego Tańca” w Warszawie, „Wibracje Taneczne we Wrocławiu, „Tanztage 2011 w Berlinie, Polska Platforma Tańca, Fringe Festival w Edynburgu, Polsko-Izraelska Platforma Tańca w Tel Avivie. Ponownie występując w roli tancerki i autorki choreografii „flutter, flutter, glitter, gutter...”, praca była zaprezentowana w AZT w Berlinie. Kolejno, prowadziła autorskie warsztaty pracy z wyobraźnią „Uważaj na ruch” w Teatrze Szwalnia w Łodzi, „Otwórz swoje sny” w Domu Tramwajarza w Poznaniu. Była coachem w wymianie artystycznej wspólnie z M. Stokłosa w Burdągu. Autorską metodą pracy ze snami i wyobraźnią dzieliła się jako nauczycielka w SMASCH w Berlinie. Jej doświadczenia nie kończą się jednak tylko na realizacji autorskich spektakli i roli jako tancerki, bo również wykazuje się działalnością można by rzec trochę naukową, a dowodzi temu wykład performatywny „Raw Lecture/Light przeprowadzony w Polenbegreisterungswelle w Bethanien. Była także artystką na rezydencji w Nowym Jorku oraz nauczycielką programu Tanzintensive w Berlinie.

Obecnie jest studentką czwartego roku studiów doktoranckich na Wydziale Aktorskim PWSFTviT im. L. Schillera w Łodzi oraz praktykantką „Szkoly wyobrazeń” dr C. Shainberg w Nowym Jorku. Od 2010 roku stale otrzymywała stypendia i nagrody, by wymienić:

- stypendium na wyjazd studyjny do Nowego Jorku (Movement Research),
- stypendium naukowe PWSTviT w Łodzi na badania filmowe,
- stypendium taneczne miasta Berlin,
- stypendium na pobyt rezydencyjny w Budapeszcie,
- stypendium Dance WEB na festiwalu ImPulstanz w Wiedniu
- I nagroda na Festiwalu 100 Grad/HAU Berlin
- Nagroda Niemieckiej Agencji Wymiany Akademickiej (DAAD Preis)
- Carte Blanche – choreografka wizytująca centra taneczne w Tuluzie, Barcelonie, Atenach i inne.

Wszystkie wymienione dane doktorantka wykazała w swoim CV oraz kwestionariuszu osobowym.

Doświadczenia są imponujące, ale w tych wszystkich danych zabrakło mi zwyczajnego życiorysu, z którego chętnie dowiedziałabym się więcej o przebytej drodze, o pasji do tańca, co było powodem takiego kierunku zainteresowań kandydatki, dlaczego zainteresowała się snami i rozwinęła to w swój autorski program pracy ze snami i z wyobraźnią.

Ocena dorobku artystycznego kandydatki

Przedstawiony dorobek artystyczny mgr Anny Nowickiej jest interesujący, wieloaspektowy i całkiem spory. Wyraźnie jawi się sylwetka kandydatki jako performerki ciągle poszukującej, doświadczającej, a spektakle powstawały, cytując słowa autorki: „(...) z ogromnej potrzeby bycia na scenie i przetańczenia tematów, które badałam przez ostatnich sześć lat: uwagi, snów i wyobraźni (...)”. Te słowa świadczą o kierunku zainteresowań, poszukiwań i kształcie spektakli-performansów, doktorantki. Tak, zdecydowanie mgr Nowicka jest performerką, która bada, poszukuje warstw nieszablonowej obecności cielesnej, nawet nazywając to „antyspektaklem” („Raw Light”). Spektakle mgr A. Nowickiej są ciągłym podróżowaniem. Bardzo często bierze w nich udział sama autorka. Najbardziej interesującym, w moim odczuciu, jest opracowanie autorskiej metody pracy ze snami i wyobraźnią. Kandydatka w swoich pracach artystycznych sięga po różne środki i miejsca, jak, wystawy, muzea, film, wychodząc poza ramy schematów teatralno-tanecznych, „instalując się” w każdej przestrzeni, przestrzeni nieoczywistej, przestrzeni mobilnej, aranżując „przestrzeń doznawania”. Mgr Anna Nowicka w swoich performansach wchodzi w dyskurs z dotychczasowymi ramami instytucjonalno-produkcyjnymi. Kandydatka swoje performanse realizuje w różnych miejscach, a głównie za granicą. Swoje spektakle realizowała w Berlinie, Zagrzebiu, Atenach, Nowym Jorku, Salzburgu, Poznaniu, Warszawie, Łodzi, Wrocławiu i innych. Można zatem stwierdzić, że jest performerką o skali międzynarodowej, a Jej spektakle (wymienione już wcześniej) cieszą się zainteresowaniem i uznaniem. Świadczą o tym, przeprowadzone z kandydatką rozmowy, wywiady, recenzje. Z pewnością dziedzina ta, jeśli chodzi o sztukę tańca nie jest powszechna, performanse rozwija się w naszym kraju powoli, można się pokusić na stwierdzenie, że świat performerów, póki co, zamyka się w środowisku samych zainteresowanych.

Dorobek artystyczny oceniam pozytywnie. Złożona dokumentacja, uzyskałaby większą klarowność i czytelność, gdyby była podzielona na: plakaty, programy, recenzje, wywiady...etc...

Ocena pracy doktorskiej kandydatki

Dysertacja doktorska mgr Anny Nowickiej zatytułowana „Ucieleśniona uważność jako fundament obecności scenicznej. Przygotowanie roli w autorskim spektaklu solowym, pt. *Surowe światło/Raw Light*” obejmuje 99 stron. Zawiera wstęp teoretyczny, rozdziały i podrozdziały, podsumowanie, bibliografię, ilustracje oraz apendyks, jak i podziękowania na początku pracy. Strona formalna i edytorska dysertacji skonstruowana jest prawidłowo.

Doktorantka w swojej pracy kolejno opisuje zagadnienia dotyczące Ciała, jego funkcjonalności, jednocześnie kładąc nacisk na „wszechobecny, instrumentalny sposób traktowania ciała.”¹ Zaznacza jego niezwykle potencjał do „przeistaczania się transformacji, przyjmowania ról, kreowania rzeczywistości i podejmowania (odpowiedzialnych, intuicyjnych) decyzji na scenie.”² Konsekwentnie opisuje swoje 8-letnie poszukiwania w obszarze wyobraźni, snów oraz przeniesienia tych doświadczeń w sferę wykonawczą. A monodram „Surowe światło” jest uwieńczeniem badań i ciągłych poszukiwań doktorantki w tym obszarze. Z pewnością jest to obszar mało znany, rzec by można innowacyjny, wszakże niewiele osób próbuje przenosić sny,

1 Anna Nowicka, Ucieleśniona uważność jako fundament obecności scenicznej. Przygotowanie roli w autorskim spektaklu solowym, pt. „Surowe światło”/”Raw Light”, s.7

2 ibidem, s. 7

wyobrażenia w przestrzeń sceniczną- performatywną. Wyraźnie dyskutuje z dotychczasowym podejściem aktora do roli, jego procesu, kładąc nacisk na uważność, obecność, działanie się „tu i teraz”. Twierdzi, że w teatrze dramatycznym ciało traktowane jest instrumentalnie, jako nośnik tekstu. Rozumiem, że jest to spostrzeżenie ogólne, bo przecież coraz częściej w teatrach dramatycznych spotykamy się z teatrem ruchu. Ruch jako środek wyrazu mający większą pojemność znaczeń i możliwości odczuwania jest coraz częściej poważany i penetrowany przez reżyserów. Jednak trudno się nie zgodzić z autorką w tej kwestii, bo powszechnie tak jest. Dalej, mgr A. Nowicka opisuje w rozdziale *Ciało jako wehikuł* sięga do przykładów twórców teatru, Artauda, Stanislawskiego, Grotowskiego przypominając o ważności cielesności aktora, a co za tym idzie- ciało jest przecież jedynym instrumentem aktora. Przygląda się obrazowi ciała, ucieleśnionej uwadze, wyobrażeniom, które można zmieniać, roli jako praktyce obecności: „Potrzeba ciała, aby poczuć znaczenie tekstu i spotkać się w nim z widzem. Jedynie poprzez „bycie obecnym” w ciele, to znaczy, poprzez bycie uważnym na to , czego się w każdym momencie doświadczają, aktor może stać się naprawdę obecnym na scenie.”³

Po części teoretycznej, wprowadzającej kilka ważnych informacji dotyczących, ciała, obecności, uważności kandydatka przechodzi do meritum, czyli do opisu pracy nad monodramem „Surowe światło”. W kolejności wprowadza czytelnika w historię samego powstawania przedstawienia, cyklu prób, codziennych praktyk, w których wyróżnia 4 główne źródła wpływające na autorskie podejście do roli aktorskiej samej doktorantki. A są nimi: vipassana, praktyki somatyczne, improwizacja i praca z ucieleśnioną wyobraźnią, snami i wizualizacjami.

Przygotowywała się do materiału aktorskiego przez zmianę perspektyw, jak pisze: „zmiany perspektyw nauczyły mnie, że mam możliwość świadomego wyboru różnych punktów widzenia i że każda zmiana dostarczy mi nowych informacji na temat sytuacji, w której się znalazłam”⁴

Bardzo starannie przybliży czytelnikowi pracę nad odmiennymi materiałami wizualnymi- rysunek Roberto Martinez z 2016 roku oraz karta Tarota Marsylskiego „Sąd”Le Judgementa, które to dały choreografce możliwość rozwinięcia obrazu w „obrazy” działań cielesnych, wykonywanych przez twórczynię. Kolejno opisuje swoje transformacje, skojarzenia z obrazami ruchu, w jaki sposób te ryciny oddziałują na wyobrażenia, które z kolei przekładają się na ruch. Detalicznie opisuje swoje kolejne ruchy, w jaki sposób się pojawiały i jaki był ich podtekst, znaczenia, odniesienia. Dzieli się swoimi inspiracjami (tarot Marsylski „Umiar”, „Pearblossom Hwy. #2 Davida Hockney`a). Podążając dalej, wymienia cztery ścieżki, którymi się posługiwała tworząc monodram: doznania zmysłowe, uczucia, myśli i ruch- opisując dokładnie ich znaczenie w tworzeniu przedstawienia, jak i wybrane trzy wyobrażenia (wewnętrzne wyobrażenie obrazu, zewnętrzne wyobrażenie oraz ich płynne istnienie przy działaniu fizycznym).

W rozdziale „Podążanie za zmianą a obecność sceniczną” doktorantka pisze: „Fundamentalne jest podkreślenie, że to właśnie ucieleśniona uwaga stanowi warunek sine qua non obecności sceniczej. Pozostawanie „blisko” ciała pozwala aktorowi być na bieżąco z tym, co się wokół niego wydarza”⁵

„Zawieszenie, przekierunkowanie i odpuszczenie („Epoche”)” to podstawa w Jej pracy, jak pisze w dysertacji.

Mgr Anna Nowicka opisując swoją pracę nad przygotowaniem roli w przedstawieniu „Surowe światło” kolejno przedstawia kolejne fazy procesu: wyłanianie się struktury spektaklu, wyplatania kompozycji, otwieranie przedstawienia, struktura przedstawienia a występ sceniczny, światło, muzyka, „wyspy znaczenia”, kostium, tytuł. W tych poszczególnych częściach autorka wyjaśnia mechanizmy i narzędzia, dzięki którym, i w jaki sposób powstawał autorski spektakl „Surowe światło”.

3 ibidem, s. 17

4 ibidem, s. 32

5 ibidem, s. 59

W podsumowaniu jeszcze raz zaznacza kluczowe zagadnienia, jak: ucieleśniona uwaga, codzienna praktyka, transformacja, poziomy działania i obecność sceniczna. Zdaniem doktorantki ten właśnie sposób- nowe, innowacyjne podejście w budowaniu (dzięki wyżej wymienionym narzędziom) spektaklu łamie stereotypy i może stać się zmianą sposobu myślenia o roli.

Praca wzbogacona jest o fotografie samej autorki, ryciny i obrazy.

Całość dysertacji odpowiada treści zawartej w tytule. Praca napisana jest w duchu filozoficzno-psychologicznym z wykorzystaniem wielu praktyk tego rodzaju przez doktorantkę. Mgr Anna Nowicka bez wątpienia posiada głęboko wiedzę i praktykę jako performerka zgłębiająca pracę somatyczną, medytacje, pracę z wyobrażeniami i snami. Wykazuje się znajomością formy otwartej, przekształcanej i uaktualnianej oraz ciała jako potencjału niekończącej się transformacji.

Praca posiada walory poznawcze zagadnienia, jest przejrzysta i ciekawa, napisana klarownym językiem, a strona merytoryczna skrupulatnie zgłębiona.

Dysertację oceniam pozytywnie.

Ocena dzieła artystycznego/monodramu „Surowe światło/ Raw Light”

Na podstawie nagranych spektakli na płytach DVD z kilku realizacji: nagranie spektaklu w formie filmu przez Krzysztofa Stasiaka w Teatrze Szwalnia w Łodzi- X 2017 rok oraz spektakle wykonane w trzech miejscach: DOCK 11 w Berlinie, w Teatrze Studio w Warszawie oraz w Judson Church w Nowym Jorku.

Sama struktura spektaklu nie odbiega od opisu zawartego w dysertacji doktorantki, powiedziałabym nawet, że opis procesu powstawania spektaklu i sposób budowania roli był pomocny w samym oglądaniu monodramu.

Film „Surowe światło” w realizacji Krzysztofa Stasiaka (X 2017).

Całość trwa 43`21.

W spektaklu wykorzystane są wszystkie komponenty i narzędzia, o których autorka pisała w pracy. Struktura ruchowa performansu:

- aktorka, tancerka, performerka ubrana w czarną kurtkę, spodnie, z bosymi stopami, w pustej, industrialnej przestrzeni. Na początku pojawia się światło, błyskające niczym kula, pojawiające się, znikające wraz z dźwiękiem palącego się ogniska, projekcja, przewijające się kadry twarzy kobiety w świetle i poza nim, ściany. W końcu wyłania się postać kobiety klęczącej, czarnej sylwetki (światło z tyłu performerki). Wszystko wolno się przelewa, płynie, gaśnie, świeci.

Zaczyna machać rękoma (jakby kijkami), ruch przekształca się gęstniejąc i wykorzystując wszelkie możliwości zakresowe ramion, rąk, łokci, nadgarstków, zwalniając, zatrzymując się. Ruch przekształca się w wykorzystania gestów i ich powtarzanie.

- upada na brzuch (oddaje ciężar ciała podłodze), rozpoczynają się małe drgania, usiłuje się podnieść, ślizga się, czołga w tej pozycji, klatka piersiowa sklejona z podłogą. Wykonuje przejście przez bark, miednica uniesiona w górę. Wstaje- oderwanie się od ziemi.

- Pozycja stojąca- wykonuje ruch prawej ręki (kija), powoli pracując ze stawami. Następuje zmiana w muzyce, pojawiają inne dźwięki z wyraźnymi akcentami. Gest- przecieranie ręką czoła oraz rytmiczowany kaszel.

-zmiana położenia ciała do pozycji siedzącej z wyprostowanymi nogami; wykorzystywanie ruchów w tej pozycji (nogi, korpus, ręce, głowa) niczym dziecko próbujące rozpoznać możliwości ruchowe swojego ciała i wejścia do pozycji stojącej.

- zmiana/położenie się na bok, wydaje z siebie dziwne dźwięki, coś próbuje się wydostać na zewnątrz ciała; wykorzystanie elementów z tańca współczesnego

-język (w zbliżonym kadrze), ruch języka, jakby ciała obcego, odruchy wymiotne, oczy przymknięte. Zamknięcie ust.

- uderzenia stopami o podłogę w pozycji klęczącej, oglądanie się za siebie, szukanie, przestrach, błądzenie
- praca samymi dłońmi- zwrócenie uwagi na tę część ciała
- przemieszczanie się w przestrzeni na kolanach- przód – tył- smutek
- ruchy samych dłoni i stóp- ich korespondowanie
- skupienie się na samych rękach/zmienia się muzyka na dźwięki palącego się ognia. Wykonuje przewrót przez bark do wstania- pozycja stojąca
- Ruch „słupa” w pozycji stojącej, rozglądanie się
- przemieszczanie się kilkoma krokami i ponowne oddanie ciężaru podłódze- kilkukrotne powtórzenia tego ruchu
- w pozycji leżącej, przetoczenia, kołysanie się aż do wstania
- znowu upadek, siedzenie, skłon do nóg i próba oderwania się od nich,
- pozycja dziecka, wejście na kolana , stanie na głowie
- podniesienie się do pozycji stojącej, bieg do przodu, w tył, na boki, szukanie, czekanie, wyciąganie obu rąk w górę, w tył
- zdejmowanie kurtki, potem czarnej bluzki z łuskami (co stanowi symbol bardzo czytelny), kobieta zostaje w białej podkoszulce
- pojawiają się podskoki, rondy nogami, grand plie, grand battement w przód i w tył, przechodzenia kwadratami, wielokrotne wykonywanie plie i wstanie(wyraźne odniesienia do schematu baletu klasycznego)
- końcowa sekwencja to zatrzymanie ruchu i bardzo wolne podejście do przodu (w przypadku obecności widza, interakcja autorki z widzem).

Ta analiza struktury ruchu pozwala zapoznać się ze znajomością technik ruchowych wykorzystanych przez autorkę, Jej warsztatowi, wykorzystywanej wiedzy przełożonej na język ciała oraz samych umiejętności technicznych.

Płyta DVD 2 zawiera trzy nagrania monodramu „Surowe światło/Raw Light”mgr Anny Nowickiej ze spektakli zrealizowanych w DOCK11 w Berlinie (26.01. 2017), Movement Research Judson Church w Nowym Jorku (11.12. 2017) oraz na Scenie Tańca Studio w Warszawie (27.02. 2017). Tylko w Nowym Jorku autorka wykonała fragment monodramu, który trwał około 3`43, pozostałe zrealizowane były w całości i trwały około 44 minuty.

Premiera odbyła się w Berlinie. Wszystkie realizacje odbyły się z udziałem publiczności, która wchodziła przy świetle latarek, bądź telefonów komórkowych, a performerka swój performans kończyła podchodząc do widowni, zasiadając z widzem. Publiczność entuzjastycznie przyjęła monodram doktorantki, oklaskując gorąco.

Jeśli miałabym porównywać te spektakle z filmem, to wolę spektakle z publicznością, ponieważ odczuwało się, (pomimo że to tylko nagranie) inny rodzaj skupienia, atmosferę wspólnego bycia, i ze strony performerki, i ze strony publiczności . Film jest realizowany pod kamerę, są zbliżenia, które w szczególny sposób zaznaczają istotne elementy monodramu, np. zbliżenia twarzy, mimikę, fragment z „językiem”.

Autorka trafnie określa: „Raw Light” jest wymienną, fizyczną podróżą stającego się ciała; ulotną próbą nadania formy nieustannie zmieniającemu się doświadczeniu, działaniem umożliwiającym wyłonienie się poszczególnych obrazów;”⁶ Nie sposób nie przyznać tym słowom racji, bo właśnie taki jest spektakl/performance doktorantki- nieoczywisty.

Wszystkie w/w spektakle/performatywne autorki są powtarzalne w ogólnej strukturze choreografii, różnią się jedynie niuansami, które wynikają z wykonywania monodramu „tu i teraz”, a różnice z pewnością są zdeterminowane innymi miejscami realizacji, inną wymianą energii, innym odczuwaniem.

6 ibidem, s. 5

Pani mgr Anna Nowicka jest bardzo sprawna technicznie, świadomie pracuje z ciałem, ruch wypływa z myśli, a cały spektakl-performans jest dobrze i rzetelnie przygotowany, jak i wykonany. Wszystkie komponenty składające się na autorski monodram, pt. „Surowe światło/Raw Light” doktorantki są zasadne i odpowiednio zastosowane, muzyka, światło, kostium jak i cała kompozycja ruchowa performansu. Monodram mgr Anny Nowickiej oceniam pozytywnie.

Sylwetka kandydatki jawi się jako wyrazista i dynamiczna oraz ukierunkowana na sztukę performatywną. Posiada dużą wiedzę w zakresie wszystkich technik, które wykorzystuje w performansie: improwizacji, metody Aleksandra, Feldenkreisa, medytacji, Vipassany, praktyk somatycznych, Rosalind Crisp, pracy z wyobraźnią i innych. Istotnym atutem jest wypracowana przez doktorantkę autorska metoda pracy ze snami i wyobraźnią, którą nieustannie praktykuje i bada. Czego dowodem jest zarówno monodram „Surowe światło”, sama dysertacja oraz cały dorobek kandydatki.

Konkluzja

Skonstatować pragnę, iż po zapoznaniu się z całością dostarczonych materiałów- dorobku artystycznego, pisemną pracą oraz dziełem choreograficznym - oceniam pozytywnie.

Praca doktorska Pani mgr Anny Nowickiej w zakresie dzieła doktorskiego stanowi twórczy wkład w rozwój dyscypliny artystycznej *Sztuki Filmowe i Teatralne*.

Przedstawiony dorobek artystyczny, rozprawa doktorska oraz dzieło „Surowe światło/Raw Light” odpowiada wymaganiom stawianym kandydatom ubiegającym się o stopień doktora (art. 12-15 ustawy z dnia 14.03. 2003 r.)

Popieram starania kandydatki mgr Anny Nowickiej o uzyskanie stopnia doktora w dziedzinie sztuki w dyscyplinie *Sztuki Filmowe i Teatralne*.

Bożena Klimczak